

«Formannens hjørne»

Sommeren er over og jeg regner med at alle har fått luftet både vett og båt på fjorden. I Bergens Seilforening har første halvdel av sesongen forløpt meget bra.

Det har vært god oppslutning på regattabanen og god stemning på kaien blant medlemmene. Årets høydepunkt for de minste, Sommerseilskolen, har også blitt avholdt. Fem dager med supert vær gjorde uken til en fantastisk opplevelse for 40 barn fra 7 til 13 år.

SUP, Optimist, brettseiling og vannlek, med flotte ungdommer som instruktører, gir oss håp om at den langsiktige rekrutteringen er i god gjenge.

Selv har jeg tilbrakt noen uker i båten på vestlandskysten i sommer. Når gradestokken viser 30 grader i luften og 20 i sjøen behøver man ikke være andre steder. Opplevelsen blir enda bedre når man møter så mange trivelige seilere i alle havner. Det slår meg at seilere må være et sosialt folkeslag. Alltid hjelp å få og alltid en hyggelig prat på kaien.

Når også mange av havnene er så godt tilrettelagt av lokale krefter, blir turen en super opplevelse for både store og små. I den forbindelse vil jeg oppfordre alle som besøker disse havnene til å benytte seg av tilbudene som er der. Legger alle igjen noen kroner på den lokale kaféen, kjøper matvarer i butikken på kaien og betaler havneavgiften som gjelder, så vil kanskje disse små og store perlene langs kysten overleve slik at vi kan besøke dem igjen.

Regattaseilingen avsluttes sent i september med klubbmesterskapet for de som seiler mest på «egen fjord». En del av våre brettseilere skal imidlertid ut på reisefot til EM i Israel og VM i Cadiz. Det blir spennende å følge disse unge talentene gjennom høsten.

Jeg ønsker alle en fin høstsesong.

Henrik Wigars Larsen, leder i Bergens Seilforening

REISEBREV FRA EN BRETTEILER

Den 6. juli dro jeg, Nils-Henrik Lind, til Gardasjøen for å seile flere regattaer i klassen Techno 293. I løpet av uken jeg var i Italia var jeg med på en slalåmregatta, en langdistanse-regatta, og til slutt Coppa Italia, som er den italienske cupen.

Jeg startet uken med en 3. plass sammenlagt i slalåmregattaen med serien 6, 2, 1 og 11. Jeg er veldig fornøyd med resultatet mitt, selv om jeg hadde noen «tullefeil» jeg kunne unngått.

På langdistanse-regattaen ble jeg nummer fire. Det å seile langdistanse-regatta er nytt for meg og jeg har ikke vært med på det før, men jeg synes det var gøy med en litt annerledes type regattaseiling. I denne regattaen var det bare ett langt race.

Til slutt var det Coppa Italia.

Her ble jeg nummer syv sammenlagt. Jeg er veldig fornøyd med resultatet, men også her hadde jeg noen «tullefeil» som jeg burde unngått. Jeg var veldig fornøyd med startene mine og jeg hang med i et tøft italiensk felt.

Alt i alt var det en fantastisk bra og lærerik uke.

TECHNO 293: Nils-Henrik Lind hadde en lærerik uke på Gardasjøen i juli.

NYTT FRA BERGENS SEILFORENING • BERGENS-SEILFORENING.NO

Havseilas med unike opplevelser

Starten på Pantaenius Shetland Race 2019 gikk ved den søndre innseilingen til Bergen, mellom Marstein Fyr og kystvaktfartøyet KNM Tyr, som fungerte som en passende hardfør komitébåt for anledningen.

AV CARL OLAV WICKMANN FRA WINOCEAN • Om bord på First 40.7 «Winocean» var stemningen ekstatisk, men også lettere nervøs fordi Yr meldte om kuling fra nordvest. Normalt blir det da krappe sjøer og relativt krevende forhold med kryss de første timene vestover. Det er lett å bruke mye av de oppsparte kreftene på å holde seg varm, unngå sjøsyke eller for de uheldige – å oppdage det første utvalget av utstyr som svikter.

Når båten ikke har sett stort annet enn mild sommerbris innaskjærs, vet vi av erfaring at noen ønskete overraskelser kommer når båten for første gang på lenge ser ekte Nordsjø-forhold. Like spennende er det om mannskapets motstand mot sjøsyke er like god som vi husker den.

MATCH-SEILING. Heldigvis ble den verste opplevelsen for vår del på veien over til Lerwick kun av psykologisk art.

«Winocean» måtte se seg slått av «Amaryllis», en annen 40.7, som tok et smartere veivalg inn mot Shetland den siste timen før innseilingen.

Vi hadde klart å opparbeide oss en komfortabel avstand til «Amaryllis» gjennom det første døgnets seiling, og den fremste båten i feltet, «Assiss», lå ikke urealistisk langt foran til å kunne hentes inn dersom vi gjorde noen smarte grep. Like utenfor Bressay forsvant imidlertid vinden helt og vi ble liggende og kjenne på frustrasjon over å se at «Assiss» kom seg ut av vindhullet, og at «Amaryllis» elegant seilte rundt vindhullet og oss.

En god trøst var det derfor at vi etter én times intens match-seiling til slutt klarte å kjempe oss i mål en droy båt lengde før «Amaryllis», selv om vår konkurrent rettmessig ble vinner av etappen på korrigerigert tid på grunn av den lille forskjellen i NOR Rating-tallet på et par tusendeler.

VÆR: Svært varierte forhold med alt fra vindstille til kuling ga ulike utfordringer og opplevelser i Shetland Race.

PÅ LAND. Perioden i havn på Lerwick ble for oss i «Winocean» en god opplevelse med innhold av både ankerdrøm(mer), tørre klær, god mat, fest på boating-club'en, hvile, sightseeing, shopping, sosial mingling, «prize-giving», bunkring og generelt så mye hygge som tiden tillot.

UVÆR. Returen til Bergen hadde også rikelig med spenning ved seg – denne gangen var vi første båt over startlinjen. Det var nok vind til at vi kom oss i god fart ut Bressay-sound, og også til å spjære lettvinns-spinnakeren vår på veien. Ettersom vinden straks dabbet av, ble det stor spredning i feltet av båter. Noen ønsket å gå sørlig og noen søkte nordover for å finne vind.

Den kanskje største spenningen opplevde vi nok da vi ble innhentet av tordenvær og flere kraftige vindkant-ringer på 360 grader under nattens seilas. På et tidspunkt var det bekmørkt og tilnærmet null sikt, samtidig som

en lokal byge skapte kuling fra først syd, deretter nord, så syd igjen. Hadde vi vært overtroiske vikinger på tur hjemover, ville vi nok tenkt at én eller flere om bord hadde noe uoppgjort med gudene der oppe.

Da uværet til slutt passerte oss, solen tittet frem og vi på ny fikk satt optimal trim på seil og båt, spjæret plutselig storseilet fullstendig på tvers. Her var det altså noen som virkelig hadde noe uoppgjort. Heldigvis ble det mulig å fortsette med fokk og rev i storseilet etter berging av de skadde fillene som hang og dinglet.

SEIER. Veivalget og båtfarten til «Winocean» viste seg heldigvis til slutt å ha vært god nok til å ta seieren overall på retur-etappen. Etter mange andre plasser for laget i år smakte denne seieren ekstra, ekstra godt. Vi gleder oss allerede til neste års utgave!

PANTAENIUS SHETLAND RACE: First 40.7 «Winocean» tok en etterlengtet seier i årets regatta.

CARL OLAV WICKMANN

CARL OLAV WICKMANN

FSZ